

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 952. An & qualiter Ecclesia destructa seu execrata, vel etiam
amplificata de novo consecranda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

2. Resp. Ad secundum: Dos competens censemur ea, que sufficit pro luminaribus c. 1. caus. 1. q. 2. & ad honestam sustentationem præsbyteri seu parochi cum uno Clerico ministro si parochialis est, aut capella c. nemo. dist. 1. de consecr. juncta Gl. v. custodum. & si fuerit Ecclesia collegiata, juxta numerum Clericorum & ministrorum in ea instituendorum & qualitatem collegii cit. c. caus. 1. n. 2. habita ratione decimarum, oblationum aliquunque obventionum ministris Ecclesiae de jure competentium. Non tamen ab initio dos tanta requiritur, quæ etiam sufficiat ad hospitalitatem exercendam & jura Episcopalia solvenda, utpote ad quæ præstantia Ecclesia impotens non tenetur, nisi ad pinguiorem fortunam pervenerit. ita Sylv. Azor. Pirk. Reiffenst. II. cit. Arg. c. cum dilectus. de consuetud.

Quæst. 952. An & qualiter Ecclesia destruenda seu execrata, vel etiam amplificata de novo consecranda sit.

1. R Esp. Primo: Ecclesiam consecratam tunc censi-
seri execratam seu amississe consecrationem, ut nova consecratione egeat, non tantum quando totum illius aedificium, id est, quod ad tectum & parietes aut majorem horum partem simul, sive fortitudi, sive consulto collapsum exultum aut dirutum est. Idque, etiamsi ex iisdem lapidibus sit re-
edificata, quia tunc nec physicè nec moraliter est eadem Ecclesia, quæ erat antea, ita Abb. in c. proposuisti b. t. num. 8. Sylv. V. Consecratio. 2. q. 4. Azor. p. 2. c. 4. q. 5. Barbos. de off. & pot. Episc. allegat. 27. n. 13. Delb. de immunit. Eccl. c. 2. Du. 2. f. 14. n. 1. Pirk. n. 9. & alii communiter, pro ut sumitur ex c. de fabrica. dist. 1. de consecrat. V. in-
novata. Verum etiam amississe consecrationem & iterato consecrandam; dum parietes illius interiores ex toto vel maiore eorum parte etiam circa eorum ruinam exusti, devastati, abrasi; quia, ut dictum, consecratio consistit in interiori superficie parietum Chrismate illita & Crucibus depicta. Abb. l. c. n. 7. Sylv. Azor. l. c. Pirk. n. 8. Delb. l. c. n. 9. Secus tamen est, seu non censetur execrata, si alia opera lignea, etiam totum tectum Ecclesiae, confa-
grarunt, aut aliæ causâ diruta. AA. iidem. Uti etiam juxta probabilem contra Innoc. in rub. b. t. n. 1. Host. ibidem. Abb. l. c. n. 8. (quorum sententiam probabilem censem Delb. l. c. n. 18. saltem quando ex intentione omnes vel penè omnes parietes reparandi, unus post alium intermissio missa sacrificio, quasi continuatis operis unus post alium dejicitur & reparatur, tenent Sylv. l. c. Azor. l. c. q. 6. Barbos. l. c. n. 19. & in c. 6. b. t. n. 3. Pirk. n. 9. Reiffenst. n. 12. Engels. b. t. n. 2. Delb. l. c. n. 19. & 20. Suar. p. 3. d. 81. f. 3. cas. 6. Laym. l. 5. tr. 5. c. 5. n. 16. Wiestn. b. t. n. 24. & alii cum Gl. in c. proposuisti. b. t. V. reconciliari. Ecclesia non eget nova consecratione, quando non simul, sed per partes minores paulatim deficit, ita successivè, etiam, ut nulla pars ex priore ædificio supersit, modo partes illæ collapſæ statim restaurantur ex ea ratione, quod in eo casu Ecclesia per partes illas minores continuo restauratas semper censeatur eadem non tantum moraliter & per fictionem aliquam, sed etiam juxta veritatem rei, sicut non solum secundum canones & jura, sed etiam secundum veritatem navis, quæ per partes reparatur, est eadem, quæ fuit ante l. 24. ff. de legat. I. sicut eadem est civitas, cuius civibus successivè mortuis alii paulatim substituti per l. propo-

nebatur ff. de judic. Idem homo etiam, quod ad Corpus, cuius partes aliquibus quotidie calore nativo absumptis novæ generantur. Idem manet oleum consecratum, cui paulatim deficienti modicum quid olei non consecrati affunditur, consecratione extende se ad oleum non consecratum affusum, dum sacrum veluti dignius trahat ad se non sacram c. quod in dubius in fine. b. t. Idem est seu non amittitur consecratio, si decretatio parietum non fiat simul aut uno die, sed per diem aut hebdomadarium spatium. Delb. l. c. n. 10. qui etiam n. 12. cum Valsq. 3. p. d. 233. c. 4. n. 34. ait, multò minus amitti consecrationem ob solam dealbationem interioris superficie; cum sic crux, in qua fit consecratio, permaneat, opus tamē esse in hoc casu aliqua reconciliatione aspergendo nimirum partibus illis mox à reparatione aquam benedictam censem alii cum Barb. l. c. Arg. cit. can. de fabrica. de consecrat. dist. 1. quod eti nullo jure expressum habeatur, esse tamen tuus & magis pium tradunt Host. in c. proposuisti. b. t. & Sylv. V. consecratio 2. q. 2. in fine. apud Pirk. cit. n. 9. in fine.

2. Resp. Secundum. Idem est de Ecclesia consecrata ex post amplificata sive in latitudine sive in longitudine aut etiam amplitudine, ut ea non egeat nova consecratione, si pars addita sit minor veteri remanente, secus si sit eā major. Delb. l. c. n. 16. Azor. l. c. q. 6. Barbos. l. c. Alleg. 27. n. 19. Engels. b. t. n. 2. Reiffenst. n. 14. Arg. cit. c. de fabrica. & exemplo olei sacri vel aquæ benedicte, cui affunditur pars minor olei vel aquæ non benedicte.

Quæst. 953. Consecratio Ecclesiae an & quando iteranda?

R Esp. Ecclesia (idem est de altari) consecratio-
nem, ubi de ea facta & per execrationem illius non amissa constat, non esse iterandam, sumitur ex can. Ecclesias. 19. dist. 1. de consecrat. & can. de fabrica. & pro communi quasi regula habent Gl. in cit. c. V. parietibus. Sylv. c. consecrat. 2. q. 4. Barb. cit. Alleg. 27. num. 12. aliosque. Ubi tamen constat consecratam quidem, sed non rite nimis non adhibita formâ praescriptâ ordinationibus Ecclesiasticis, de novo consecranda; cum defectus formæ actum annulet, & aliquid non fieri & non rite fieri sint paria. Idem est, seu Ecclesia consecranda est, ut Masc. de prob. concl. 413. & 683. à n. 1. Barb. l. c. à n. 5. Wiestn. b. t. n. 18. Si ignoretur, quod unquam consecrata fuerit, vel etiam de eo dubitetur; cum facta, quale quid est consecratio, non presumantur; imò presumantur non facta, eo quod adhibita convenienter inquisitione desuper nihil appareat, neque ex libris antiquis, neque ex instrumentis Ecclesiae, aut literis inscriptis tabulis marmoreis vel æneis, neque ex communi existimatione aut fama, testiumve depositione aliisve indicatis, ex quibus alias, etiam ex testimonio, unius solius fide digni sufficienter probari possunt ea, in quibus non agitur de damno seu præjudicio tertii, ut Mascal. de probat. in proem. q. 14. n. 14. Farinac. pr. crim. q. 63. n. 26. Reiffenst. b. t. n. 10. Arg. can. 110. de consecr. dist. 4. ubi unus testis ad probandum Baptismum esse collatum sufficit in dubio.

*Quæst. 954. à quo consecranda vel bene-
dicenda Ecclesia?*

1. R Esp. primo: Consecrari non potest nisi ab Episco-
po. c. nemo. & c. nullus. de consecrat. dist. 1.
& quidem non nisi ab Episcopo proprio illius dicte-
sis,